

KURV 2007

"KURV" – en udstilling på baggrund af Pileforeningens 10 års jubilæum.

Der er blevet flettet med pil og andre naturmaterialer i tusinder af år. Pilen og teknikkerne er blevet brugt til at flette beboelseshytter, fiskeredskaber, transportkurve, husgeråd, opbevaringskurve mm., men det moderne liv og nye materialer som plastik og plastikposer gjorde, at det gamle håndværk led en krank skæbne og var tæt på at uddø.

De sidste 20 – 30 år er de traditionelle fletteteknikker og materialer dog blevet ud forsket af få eksperimenterende pileflettere og kunstnere. Og på baggrund af deres arbejde og med inspiration fra udlandet, begyndte interessen og nysgerrigheden for det gamle håndværk og de gamle teknikker igen at se dagens lys. Op gennem 1990erne voksede interessen støt og i september 1997 blev Pileforeningen, som landsdækkende forening, således en realitet. Foreningen var oprindeligt tænkt som en lokal østjysk flettekreds, men interessen for at flette og for pilen havde imidlertid vokset sig så stor at der hurtigt rejste sig ønske fra andre dele af landet om at være med.

På udstillingen "KURV" har vi givet "taletid" til nogle af de flettere der arbejder med og udforsker pilen og fletteteknikkernes muligheder, til billedkunstnere der arbejder på at integrere pilen og teknikkerne i det billedskabende arbejde og til pileflettere der på baggrund af husflidens traditioner, udforsker og nytænker hvad kurv er for en størrelse.

Marianne Mortensen

**Deltagere i
udstillingen
KURV**

Bent Vinkler - DK
Mary Butcher - En
David Drew - Fr
Klaus Titze - DK
Anna Maria Väätäinen - Fi
Anette Bendixen - DK
Jane Balsgaard - DK
Annette Holdensen -DK
Eva Seidenfaden - DK
Anne Folehave - DK
Ane Lyngsgård - DK
Marianne Mortensen - DK
Tim Johnson - UK

Jane Balsgaard

I min uddannelse som klassisk billedhugger, var respekten for tyngdeloven det første jeg lærte. Da jeg senere under et ophold i Berkeley i Californien, lærte at arbejde med papir som skulpturelt middel, oplevede jeg det som en befrielse. Jeg kunne nu lave himmellegemer, skibe og skyer, der sejlede over himmelen som hvide skyer på en sommerdag.

Jeg havde tidligere været optaget af Tatlin og Pevsner, og jeg havde arbejdet med mobiler, der var bygget over konstruktioner af rundjern. Men jeg søgte efter et udtryk, som var mere i pagt med naturen. Da jeg fandt frem til at bruge pil, blev jeg optaget af den naturlige lethed, den elegance, som en pilekvist kan tegne, når man bruger den som en streg i luften.

I gennem mange år har jeg nu arbejdet med luftskibe og himmellegemer, fremstillet af pilekviste og beklædt med håndstøbt papir. Med god vilje, kan man også betegne dem som kurve eller beholdere. Der er en symbiose mellem papiret, der er fremstillet af planter fra haven og tang fra fjorden, og pilekviste der gror frem igen, hver gang man skærer en kvist. Det er en holistisk tankegang, der tiltaler mit livssyn.

Billedkunstner
Jane Balsgaard

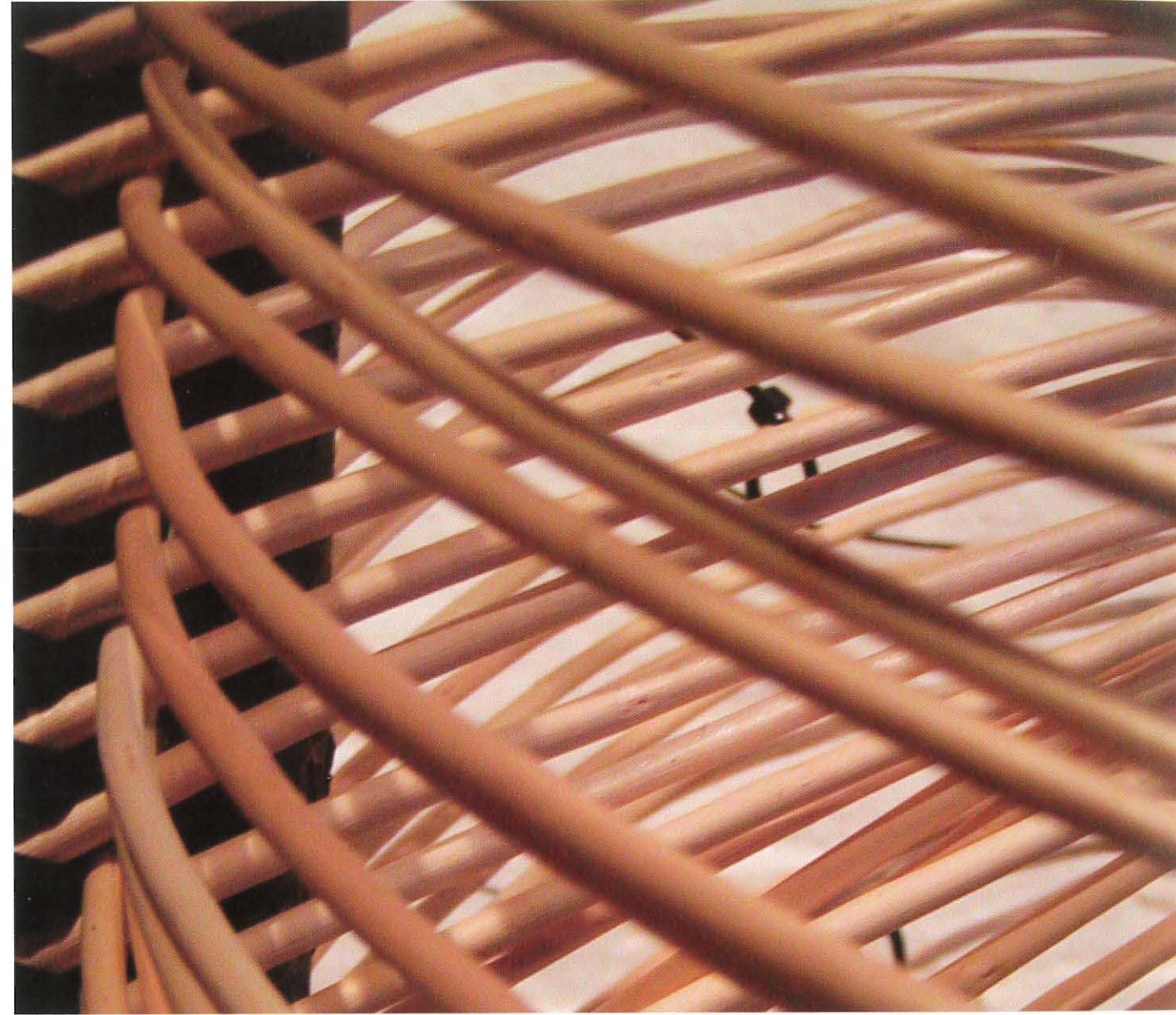
Mary Butcher **Artist Basketmaker**

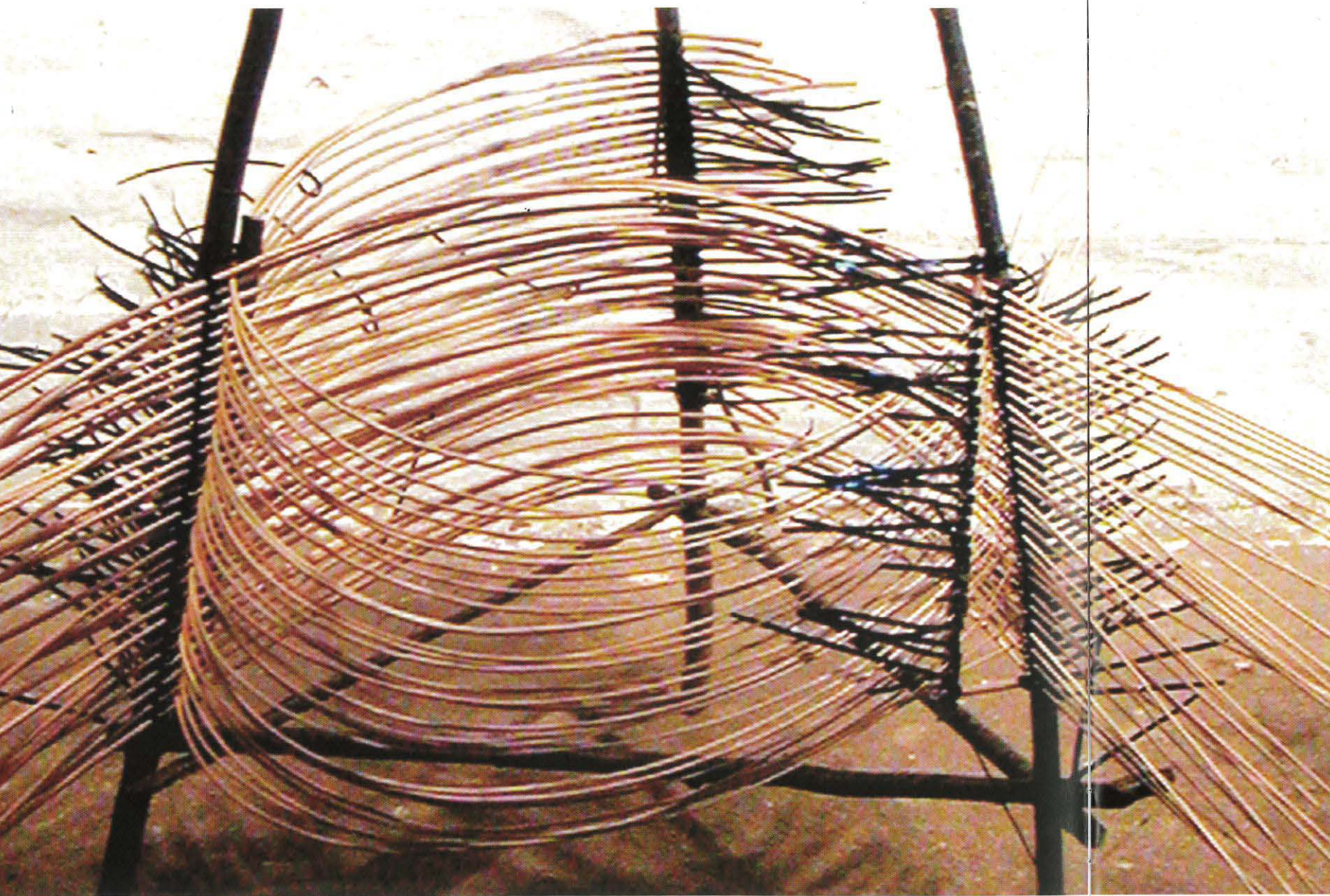
The basketmaking freedom implied in the invitation to this exhibition, 'where all the exhibitors in an open-minded and boundless manner think or rethink the concept of "Kurv" ..... in a traditional, concrete manner, or in a free-wheeling, fantasizing and experimenting way....' is as enticing as the freedom to work as I have wished for past solo exhibitions. Thoughts of the scale of the space, it's unusual nature, the freedom to use any materials although this is the tenth anniversary of the Willow Organization, all allow the thoughts to spiral round the space in the Round Tower. The only serious restrictions from abroad concern parcel size and arrival at the Gallery at the right moment, not small considerations. Such constraints have an influence.

After many years working 'on the plank' in the traditional way making traditional items for East Kent households and farms, learning from retired fully trained basketmakers the techniques I now enjoy teaching to others in an attempt to preserve them. I learnt to look with a renewed vision while holding a Research Fellowship in Basketmaking in the Faculty of Art and Design at Manchester Metropolitan University. Walking through a huge and stimulating studio where each student had a small, ever-changing area I saw daily small doodles and experiments, drawings, hangings, photography, which encouraged new ways of looking. My work has changed to be sculptural, of many scales from the very fine to large scale outdoor willow drawings, and of many materials. As well as willow and rush, my workshop houses a fine collection of plastic washing line from round the world, wires, strings of natural and man-made materials, barks given and collected on my travels, leaves from garden, wood, field and tropical house as well as boxes of found metal objects(springs, nuts, washers, discarded wire, old keys), beads and bones.

My early years were outdoor years, searching for wild flowers and other plants, building an extensive Herbarium while at school. The botanical information of the plant kingdom I gained in this way continues as tacit knowledge of plant form and structure which in themselves determine usage. No Herbarium now but a stack of carefully labeled boxes of leaves and stems for weaving and cordage. My early interests in calligraphy, teaching myself italic script when very young, and later an interest in all things optical (I was a scientist in an earlier life), are reflected in the dizzy nature of my more recent work. Lines intersect and run parallel, the close spacing producing the optical interference effects which I enjoy as I move around the piece. Spirals are often contained within the work, making it particularly fitting for the Round Tower. This freedom for exploration of these and other themes with the shadows created by lighting the final sculptures give me pleasurable self-expression. I hope they also lighten the hearts of the viewer.

Mary Butcher November 2006

Mary Butcher

I forordet til Mary Butchers seneste skrift: Basketry Carte Blanche står der, at traditionalister inden for kurvemager faget ikke rigtigt ved hvad de skal mene om Marys seneste arbejder.....

Mary har lært ved en gammel engelsk kurvemager og har rejst rundt i det meste af verden for at samle viden og inspiration. Hun forholder sig til kurvemager faget med en videnskabelig grundighed og er højt respekteret derfor. Hun har udover at dygtig gøre sig teknisk, interviewet kurvemagere ud over det meste af verden og beskrevet faget og dets teknikker til mindste detalje.

Mary har overskredet alle grænser for hvad flet er og kan. Hun udvikler, nytænker og eksperimenterer med former og bevægelser i en grad så det traditionelle er vanskeligt at genfinde.

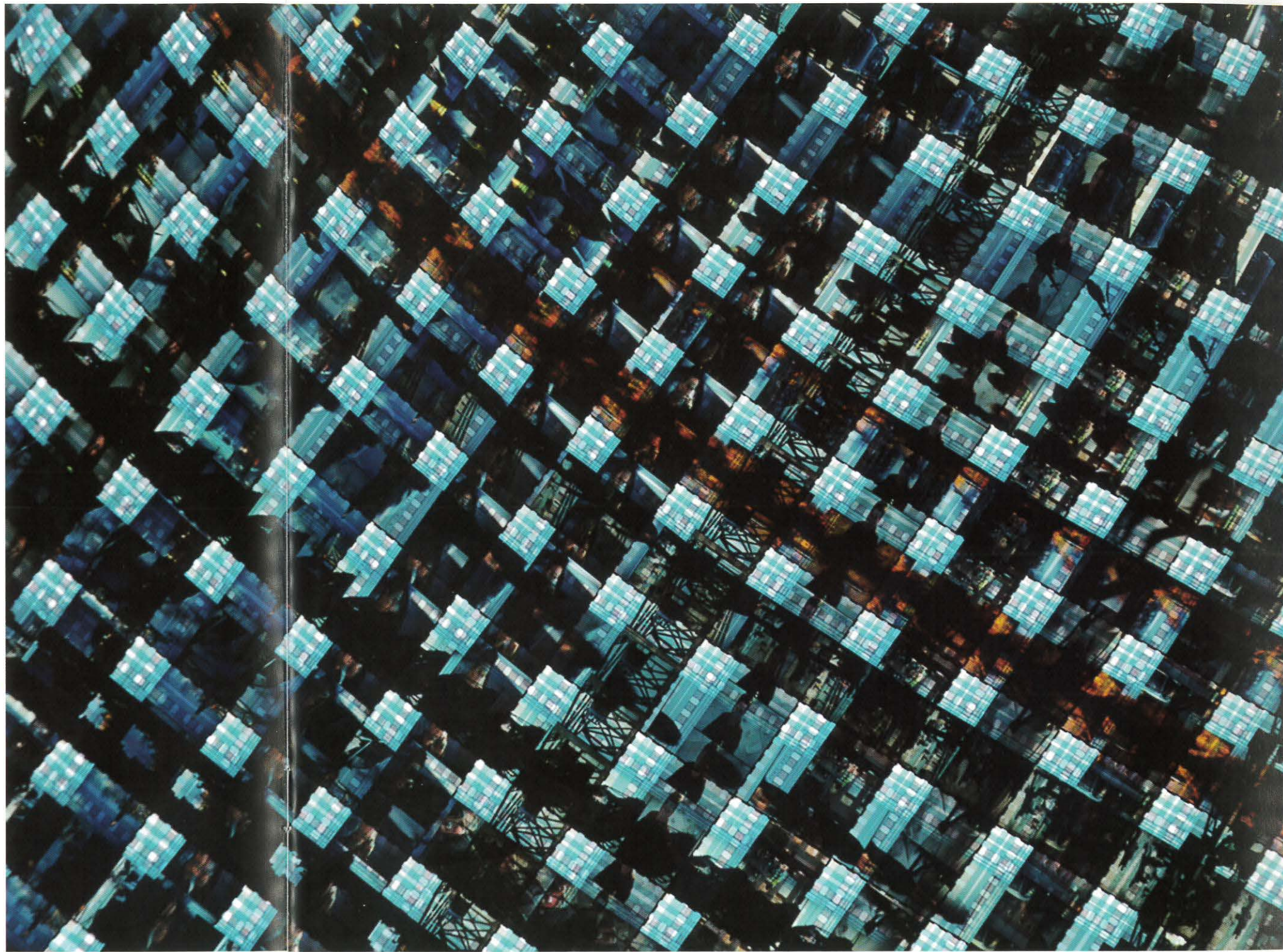
Anette Bendixen

Som gammel væver er alt hvad der kan flettes sammen og danne stof til stadighed og uendeligt intressant. At det så til og med, og i kurvens form, kan blive tredimensionalt gør det kun endnu bedre.

Flettet kurv i plast med sand.

"Flet i filmstrimmel – MacLamp"

David Drew

1982 så jeg , på British Craft Center i London, et postkort med et håndtag på en brændekurv.

Jeg var på studietur med studerende fra Det Jydske Kunstakademi. Postkortet blev hjemført og fik i den kommende tid sin plads på opslagstavlen i atelieret mellem billeder af More, Basselits og Turner ,assyriske reliefer ,minoiske gudinder og beninske bronser.

2år senere mødte jeg David Drew, brændekurvens mester på et symposium i Polen.

I de 3 uger symposiet varede fik jeg indblik i en stor kunsthåndværkers arbejdsmetoder der bliver båret af tanker og ideer ,tålmodighed og asketisk fravalg af unødvendige tiltag.

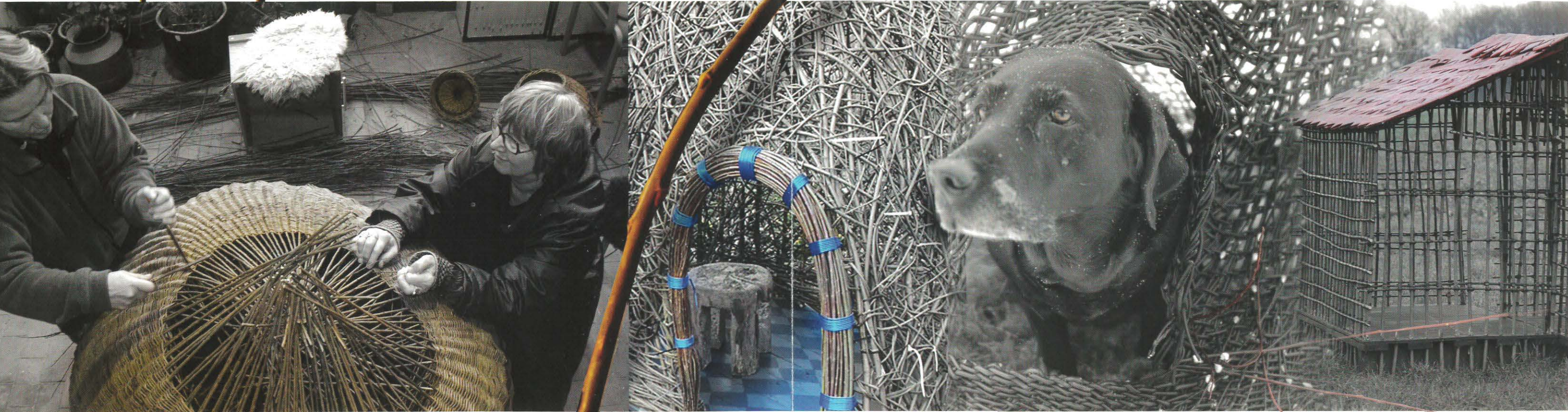
..Det polske symposium blev begyndelsen på et mangeårigt venskab, medførte at jeg så hans uforglemmelige store separatudstilling i British Craft Center samme år. Og førte senere til gentagende besøg af David og Judy Drew i Danmark. Snart efter begyndte David at undervise på kurser forskellige steder i Danmark, primært på Vissinggård . Og han har derved haft en stor indflydelse på den udvikling der er sket indenfor dansk pileflet .Der er næppe den betydelige danske pilefletter der ikke har haft ham som lærer på et tidspunkt.

For 20 år siden flyttede parret til landsbyen Villaines des Rochers i Frankrig , landsbyen er i generationer beboet af kurvemagere piledyrkere og et kooperativt kurvesalg, desuden flere kurvemagere som ikke er tilknyttet kooperativet. En del af husene og især værkstederne er hugget ud i kalkstensbjerget. Netop sådan en kalkstenshule er kombination af familiens køkken og Davids værksted foran i rummet hvor lysindfaldet er bedst. Haven foran huset med flettede pile hegn omkring alle grøntsagerne, arbejdsskure bygget op af stablede brændestykker og flettede hegn ,den flettede indgangslåge på hjul. Alt sammen rummer en stor skønhed og er et kraftigt vidnesbyrd om parrets livsform i kontakt med naturen, og økologiske idealer.

David er den største mester i kurvefaget jeg kender, og han har også sammen med Judy lavet fremragende udendørs skulpturelle arbejder i Parher og i forbindelse med landart projecter. Bl a Krakamarken ved Randers 1992

Annette Holdensen

I 1981 var jeg i gang med en serie vævede gestalter "heksefrakkerne", der blev monteret over en kurv og kunne hænge i et punkt på vægen. Mine to værkstedselever, som var med i arbejdet gav udtryk for deres egne ideer om udformningen og begyndte i stigende grad at være med i beslutningen om de værker vi var i gang med. I den periode begyndte jeg mere og mere at stille spørgsmål om den store forherligede, kunstneriske integritet: Hvad er det egentlig der skaber værket? Det er så vedtaget at kunstnere lader sig inspirere af landskaber, store følelser, politiske eller religiøse oplevelser etc. Hvorfor ikke bare åbne op og gå i dialog med den eller de personer der er med på værkstedet.

Det er naturligvis ikke en "opfindelse" jeg har gjort, men for mig var den ny, og det blev en meget lykkelig arbejdsperiode. Siden har jeg i stigende grad, når der er større projekter i gang, udfordret kolleger eller elever til at gå i dialog om arbejdets udførelse.

I 1984 sad jeg i Polen ved siden af mester Zygmunt Przybylski i tre uger, mens vi uden fælles sprog, med hans hænder udførte de første tre "pilemonolitter".

Følgende sommer i Løkkegravene ved Odense udforskede jeg sammen med Anne Folehave, Marianne Nielsen og Sanne Ransby pilens muligheder som skulpturelt materiale, vi flettede, havde besøg af David Drew og Bent Winkler, og arrangerede "studiegruppe" nederst i haven når mestrene var på besøg

Vi havde besøg af en masse fotografer og sommergæster, mens der på tre måneder nærmest groede 37 mandshøje kurve op på marken rundt om os.

I 1991 var David Drew og jeg sammen om et Land Art Project i Ness Garden ved Liverpool.

I 1992 udførte Bent Winkler og jeg tre pileskulpturer på Krakamarken ved Randers.

I 1994 udførtes projektet "Både". 71 to meter lange bådobjekter udført i et utal af materialer.

Her var ganske mange kunstnere involveret, især norske Hanne Thyholt som flyttede ind på værkstedet i fire måneder, men også Eva Seidenfaden og Susanne Wittingham satte deres stærke præg på helheden.

I 1995 byggede jeg sammen med seks voksne unge, 100 huler til en udstilling for børn på Brandts klædefabrik, "Brandtstrup Klædeby". De var så unge og så mange at vi måtte holde byggemøder om morgenen, for at jeg kunne holde trit med alt hvad der foregik. Men de var med på det hele og fem af de seks unge tog kunstneriske uddannelser i de følgende år.

Da jeg blev opfordret til at være med på Pileforeningens udstilling i Rundetårn var det nærliggende for mig at udfordre de fire kurvemagere, som jeg har bedst kendskab til, til at være med på et værk sammen med mig.

Og huler? Jeg er vist aldrig kommet over min hang til huler. Desuden er huset en arketype på det kvindelige magtområde.

Opfordringen lød: Byg en hule sammen med mig på en Euro-palle. Min idé med pallen var at hulerne skulle kunne flyttes med en palleløfter, og der er en naturlig grænse for størrelsen, nemlig dørene i Rundetårn.

Jeg syntes det var nærliggende at jeg kom til dem, som havde værkstederne, værktøjet og adgang til pilen, og glemte at jeg også møvede mig ind i gæsteværelser og ved spiseborde. TAK for det.

Projektet startede i december i Anne Folehaves værksted på husmandsstedet i Bolmerod på Nordfyn. Anne var med på det første store pileprojekt her hos mig fra Sankt Hans til engang i september i sommeren 1985. Jeg tror at hun i virkeligheden gik på arbejde om morgenen og dukkede op ved middagstid, i hvert fald i noget af perioden. Men når jeg tænker tilbage, så var Anne der hele tiden og her mødte hun Bent Winkler og David Drew, sugede viden til sig og satte sit stærke præg på arbejdet.

Anne har været i pilen lige siden, først kombineret med lønarbejde, siden som heltidskurvemager og underviser. Hun var med på udstillingen "Flet" på Ålborg Kunstmuseum 2001, og siden på Sønderjyllands Kunstmuseum. 2001 kom også den første bog: "Pileflet til folk og fæ" (forlaget Klematis), som er en fornøjelig lærebog med masser af gode arbejdstegninger og forklaringer og et væld af gode ideer. Den er også spækket med herlige anekdoter og historier om livet i og udenfor "Bolmerodet". I 2006 kom den anden bog "Pileflet i haver og uderum" på Danmarks Radios Forlag. Anne kender mig ret godt, så hun lagde ikke ud med en indviklet fletteknik. "Jeg fletter en god kant, så bygger vi den op med elektrikkerstrips og krusedulleteknik".

Det gjorde vi og hulen tog form og var færdig på en god uge. Så solid at der kan sidde en hel børnehave i den hvis de ellers kan mase sig ind.

Det er som at danse pardans. Man går ind i en magisk cirkel, og bliver i den, indtil værket er færdigt. Jeg har jo været sammen med Anne masser af gange i de over 20 år der er gået siden vi byggede mine kurveskulpturer, men når man sidder der og fletter sammen kommer der helt andre historier frem. Beretninger om barnets opvækst, om ture i ind og udland med akkompagneret af lydband på afspilleren. Om livet i "Bolmerodet" der er så værdifuldt at man fravælger fjernsyn og holder sig til aviser og bøger og højtlesning for hinanden. Når man læser Annes bøger og ser billederne er det jo helt klart at det også handler om en stærk kærlighed til natur og udeliv. Når man opholder sig i huset i flere dage, bliver det klart hvor stor en rolle Kim spiller i det stykke. Her er ikke bare plantet pil, her er gravet hele søer og landet omkring huset fungerer som et reelt vildtreservat.

Hulen fik en anden udformning end vi først havde talt om. Det sker faktisk ofte. Vi var vældig koncentrerede om at gøre formen ren og harmonisk hele vejen rundt, og pludselig var den færdig.

Jeg var på besøg hos Eva Seidenfaden allerede i december, og her fik jeg lektier for.

Eva har i mange år været et knudepunkt i udviklingen af dansk pileflet. Grundet hendes store interesse for kurveflet, hendes organisationstalent og energi, har hun på sin dejlige gård været i stand til at afholde en talløs række kurser, invitere interessante kurveflettere fra ind- og udland for at undervise og på den måde sprede viden blandt den store kreds af interesserede kurvemagere der er dukket op i Danmark de sidste 20-25 år.

Eva er forfatter til bogen "Perigordkurve - teknik og tradition". Bogen handler om spiralflettede kurve udført i en fransk tradition og en noget lignende vestafrikansk fletteknik, "burkinaflet".

Eva ville gerne udføre hulen i "burkinaflet" og nu var det meningen at jeg skulle øve mig. Så da hun havde undervist mig blev jeg sendt hjem med et bundt pil. D så vi mødtes senere på måneden på Vissinggård, havde hun lavet den fineste lille model.

Vi havde håbet at vi begge kunne flette på selve hulen, men det viste sig at være for svært at arbejde to personer på det samme arbejde. Problemet var at udformningen måtte starte i midten i "loftet", som efterhånden som arbejdet skred frem, måtte hæves ved hjælp af havebord, kasse på kasser og øverst en form for drejeskive, som vist i virkeligheden hører hjemme på et avanceret frokostbord. Kurvemagernes værksteder er udover at være rene museer af forskellige indsamlede kurve, repræsenterende forskellige teknikker og stilarter, også steder hvor diverse remedier lynhurtigt kan omdannes til en slags værktøj. I dette tilfælde nærmest en Storm P-opstilling, der var så skrøbelig, at vi ikke kunne risikere at to personer sad og rykkede i den. Så Eva flettede hulen og jeg flettede gulvet.

Eva har, udover sin store kursusvirksomhed på Vissinggård, undervist mange andre steder i Danmark og udlandet og blandt andet arrangeret studieture for øvede kurvemagere i Villaine des Rochers, kurvemagerbyen i Frankrig, hvor David Drew bor.

I mange år samledes vi om markeder for Kunsthåndværkere og "Store Piledag" på Vissinggård. Men for tiden lægger hun sin energi i en arbejdsudveksling mellem en gruppe danske kurveflettere og kvinderne i en landsby, Boulma, i Burkina Faso. Sammen vil de producere en serie indkøbskurve der forhåbentlig kan erstatte supermarkedernes plastikposer.

Eva Seidenfaden
Anne Folehave
Ane Lyngsgård
Marianne Mortensen

- i et pileprojekt med
Anette Holdensen

Ane Lyngsgård bor, med mand og søn, i et stort gammelt mejeri, med "privatbolig" øverst oppe, hvor toppen af de store hvælvede vinduer danner helvæggruder ud mod et fantastisk kuperet landskab, der i den uge jeg var der, var dækket af sne. Mejeriet rummer desuden, udover en selvstændig lejlighed, en hel afdeling hvor Ane har værksted med tilstødende rummeligt spisekøkken til brug, når der holdes kursus, udstillingssrum og lagerrum. Jeg hører til "Husmandsstedsfolket" der ustandselig gisper efter plads, men her er der plads for alle penge og endnu uudnyttet plads. Hulen blev flettet i den store mejerihal, hvor der står en stor stak brædder i overstørrelse og bredde og formodentlig venter på at blive til nye lokaler. Det er et utroligt fantasibefordrende sted. Man skulle kunne have bygget en rytterstatue her, hvis man havde haft de evner og lyster. Følgelig blev hulen også større end, i hvert fald jeg havde forventet, og vi måtte gentagende gange have fat i tommestokken for at sikre os at kuglen/hulen kan komme ind af døren i Rundetårn..

Ane har været pileforeningens formand siden 2003. Hun er med i "Indkøbskurve gruppen". Hun har været med på flere internationale kurveudstillinger i USA og i Spanien, hvor hun fik tildelt en pris. I år kommer bogen "Fletterier" med foto og tegninger.

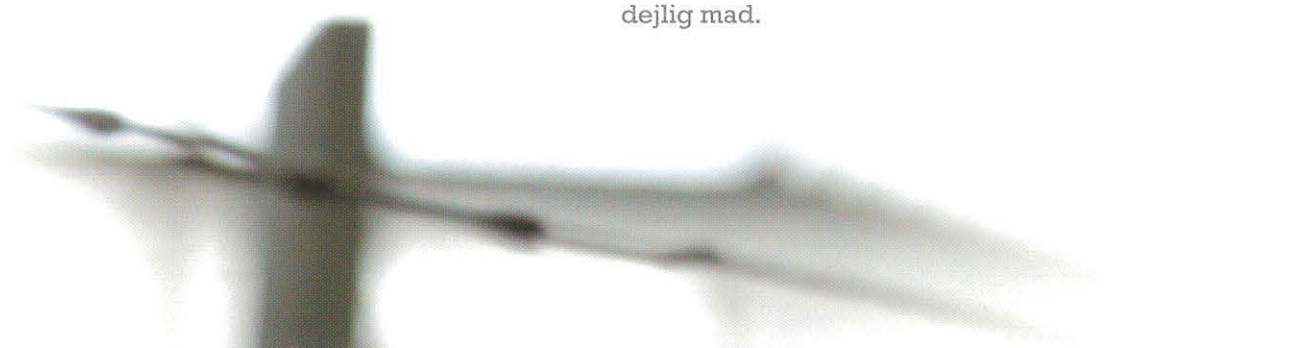
Marianne Mortensen har skrevet en bog, "Pil i det fri", hvor hun viser indtil flere eksempler på huler af både levende og tørret pil, lysthuse og læskærme. Hun har været underviser på Legepladsforeningens kurser, og hvis der er nogen der har beskæftiget sig med hulebyggeri så er det Marianne.

Der var også flere forskellige forslag på bordet da jeg dukkede op på den lille firlængede gård i udkanten af Karise 1 januar for at begynde vores fælles project.

Det som forekom mig mest tillokkende var en serie gitre af pilegrene samlet med gummiringe, klippet af cykkelslanger, og det blev det. Selvfølgelig på en transportpalle der danner gulv og fundament for de lodrette kæppe. Gulvet blev malet, arbejdet begyndte men i løbet af nogen dage besluttede vi at udvide projectet med endnu en palle.

Grundet andet arbejde og byggeriets omfang stoppede vi efter nogen dage i januar og fortsatte en måned senere med at gøre huset færdigt. Ændrede beslutning om taget og havde en fantastisk dag i omegnen med at hente affaldspapir på et trykkeri og finde farvepigmenter og bindemidler.

Hvis kæppene er for tynde eller har den forkerte farve henter Marianne fluks nogen andre enten på lageret eller i marken, men skal der snedkereres eller løftes op og ned må vi vente til Søren kommer hjem fra arbejde. Så kommer han over i værkstedet og laver med stor tålmodighed hvad vi har behov for, og han laver også dejlig mad.

Sea balls - an exploration of possibilities

My practice as an artist and basketmaker is one of experimentation, exploration and instinct combined with tradition and research.

During a holiday in Corfu a few years ago I was fascinated by the abundance of felted balls scattered along the island's shorelines. These were made of tightly packed fine plant material apparently created by the surf's rolling action in and out, day after day. I had collected similar coarser tangled knots of roots in Donegal a few years before.

Having collected basketfuls of these 'sea balls' I have lived with them over several years - never quite sure how to tackle them as an inspiration or making material.

Now the exhibition 'KURV' has inspired me to revisit them and over the next few weeks I will explore their properties and create something new taking inspiration from their origins and special qualities.

Tim Johnson er en anerkendt billedkunstner og skulptør, han har udstillet i England, Irland, Australien, Danmark m.m. Han har deltaget i Artist in Residence projekter i USA, Canada, Uzbekistan, Australien, Skotland og Danmark.

I sine arbejder bruger han mange forskellige materialer, og han udforsker og arbejder indenfor maleri, skulptur, kurve, tekstiler og installation.

Tim har været en stor inspirator for mange danske flettere. Tim arbejder med en lethed og elegance, og han har et fantastisk øje for detaljer og små finurligheder. Tim er både en god kurvemager og en spændende kunstner, og disse egenskaber har vi haft meget glæde af i forskellige sammenhænge de sidste 5 år.

Ane Lyngsgård

Tim Johnson
Sea balls

Jeg udstiller kurve, flettet i min egen udvikling af en rulle teknik, hvor pil flettes tyk som tovværk. At flette kurve fra pil, der kan bestå i det Moderne anser jeg som en stor udfordring. Kurve er for mig stadigvæk flettede beholdere, som kommer fra en menneskealders tradition. Mine kurve er dog ikke relateret til nogen formål.

Pilen er udgangspunkt i mine "KURVE I FORVRIDNINGER". Med en håndværkeruddannelse som kurvemager i bagagen eksperimenterede jeg med nyskabelser i DDR, hvor inspiration under statsdoktrin skulle hentes indefra. Efter opdagelsen og udviklingen af teknikken med den spiralformede opbygning begyndte jeg, at gentage teknikken i formen for at skabe en harmonisk helhed. Mit nuværende bosted på øen Møn i Danmark er blevet den største inspirationskilde siden. Havets bølger og bølgende landskaber er manifesteret i min formgivning, ligesom Danmarks udvikling i nutidens design og kunsthånd-værk. I takt med det arbejder jeg med "PIL I FORVANDLINGER og KOMBINATIONER", påført maling, ler, gips og fiberbeton eller sammensæt med materialer som gummi, sten, ler og jern.

I stedet for formålet bærer min "Kurv" en ide og er ikke bare en kurv alligevel

Klaus Titze

En kurv er en kurv er en kurv

TUHATPAJU – THOUSAND WILLOWS

Anna-Maria Väätäinen

Living in the countryside, walking the familiar forest trail, observing the details of nature – they all are important and self-explanatory. A single willow bud is a miracle and willow bark patterned by buds in different ways is always equally impressive. I want this impressiveness and uniqueness of nature to be seen in my works.

The background to my pieces is the weaving of a willow basket according to the strict rules taught by an old Master Basketmaker Mr Vilho Raatikainen in 1981. Willow has been an important and inspiring material to me throughout. Right now, besides serving baskets in different forms, I am focusing on willow bark in particular.

The colours of willow bark, its toughness, its ease of weaving and the diverse ways of handling, weaving and sewing it have opened up a door to a very different world of basketry making. Somewhere at the background, besides this intensive working of willow and willow bark, there is curiosity and temptation to weave industrial materials and cast-off materials that have been removed from their original uses.

Anna-Maria Väätäinen begyndte sin flettekarriere som elev af Finlands store kurvemager Vilho Raatikainen. Hun lærte at flette runde og ovale kurve i afbarket pil, men blev meget hurtigt grebet af en stor nysgerrighed efter hvad materialet og teknikkerne ellers kunne.

Hun begyndte at eksperimentere og arbejde med den smukke vilde pil som hun høstede under højspændingsmasterne i de store finske skove.

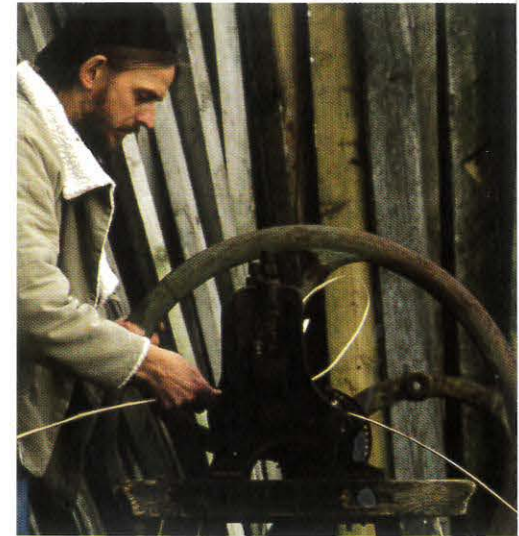
Anna-Maria er umådelig grundig og seriøs i sit arbejde - og nytænkende. Og så har hun fået Finland på fletteverdenskortet.

Bent Vinkler

I 1981 får jeg en høvl af Børge Pætau. Han var kurvemager i Horsens ligesom hans far og hans farfar. "Den her skal du ha', for ellers ender den bare på museum", sagde han. En genial og enkel maskine, der kan høvle flækkede tynde 1-års pil og tykke pil, der har vokset i 3 år. Jeg flækker først pilen med et lille stykke træ, der er skåret til, så det kan dele pilen i tre stk.. Disse trekantede pil bliver så høvlet til lange flade skinner eller sjener ; et vidunderligt materiale, der kan farves, bindes og flettes. Flækkes sammen til en "kurv".

KURV 2007

Pileforeningens 10 års jubilæum

Produktion:

Tryk:

Werks offset A/S
www.werk.dk
werk@werk.dk

Idé og layout:

Nør-Klit Design
www.Nor-klit.dk
kontakt@nor-klit.dk